

Ebben a hónapban elkészül a béketelepi bekötő út

A kerületi tanács idén — mint már közöltük — tervbe vette a Béketelepi út felújítását. Ez előzetes számítások szerint mintegy 750 ezer forintba kerül. A béketelepi társadalmi munkát is ajánlottak. S a lakosság — miután a Köztisztasági Vállalat utépítő részlege megkezdte a munkát, — segít. Ott volt az utépítésnél Béketelepi apraja, nagyjai. Ifj. Csúrka János párttitkár, Balázs Imre, a népfőnt helyi csoportjának elnöke, Egyek Zsigmond a szülői munkaközösség elnöke, s a telep egyik legidősebb embere, Váradi József is sokat segített. A fiatalok, az úttörők is részt vettek a társadalmi munkában például Rutai János, Hajagos Péter, ifj. Ördög András, Harmati Klára, Budavári Klára, a Ráb-család. Az asszonyok sem maradtak le. Bánya Andrásné gyermekeivel közösen dolgozott. Bálint Mátysné, Jani Ferencné is több órát töltött el az utépítkezésnél. Balázs Imre statisztikája szerint ekkor 153 béketelepi mintegy 700 társadalmi munkaórát töltött el az építésnél. Ezután az utépítők vették birtokukba a béketelepi bekötőutat, ma már az alapkövet terítik. A tervek szerint még ebben a hónapban elkészül a béketelepi bekötő út.

Nyári gyakorlaton az MHS repülősei, ejtőernyősei, modellezői és gépkocsivezetői

Idén nyáron ismét megélénkült az MHS algyői kiképzőtábor. E hónapban — a Csongrád megyeiekén kívül — 111 szegedi gépkocsizó, sorköteles fiatal táborozik Algyón. Megtörténtek a vizsgák, melyek szép eredményt hoztak.

Az általános tanulmányi eredmény 3,8 volt, s igen kevesen buktak meg.

A vizsgázókat követik az 1943-ban született újabb fiatalok. Az első előkészítő tanfolyam 56 résztvevővel már megkezdődött, de a jelentkezés még tovább tart, s az MHS még négy csoportot oktat majd az új kiképzési éven.

A repülősök is megkezdtek nyári gyakorlataikat.

Az eddigi kedvezőtlen időjárás miatt sokszor nem tudtak repülni, de ennek ellenére is szép eredmények vannak. Kiváló teljesítményrepülést — legalább öt óra levegőben tartózkodást — ért el vitorlázógépével Vinczi Károly parancsnokunk kívül Vörös Jenő, s kiemelkedik Tornai József eredménye is. A távolsági teljesítményben eddig Bartos Tibor vezet Kiskunfélegyházát megkerü-

„Ha nem tetszik, jön majd más...”

ALBERLETI VISZONTAGSAGOK

„Járom az utat... macskaköves utat” — hallgatom fáradtan lépdelve. Minden lakásban rádió... és menyeyi ház! Mindegyik ablak mögött várnak valakit haza. Ha más nem, a könyvek, a rádió... Engem semmi sem vár... Kétségbeesett a magány, hiszen nincs hol álomra hajtani sem a fejem. Talán a barátom ma este még fogad... De holnap?...

Mennyiért?

Hátha itt sikerül. Elegáns belvárosi bérház. Szemüveges, kopasz fej bukkan ki az ajtón és előre tessék. Csinos, gondozott kis szoba, fürdőhasználat. A falak tapétázva, az ablak előtt virágok. — Itt lakik egy tanár, meg egy egyetemista. Pedáns emberek — közli a háziúr. — Biztosan jól megférnek majd.

— És mennyiért?
— Kérem szépen, 300-at fizetnek ök is, úgy gondolom...

— Szóval 900 forint egy szobáért... A rendelkezés ellentmond...

— Ha nem tetszik, jön majd más... — mondja, és én fájó szívvel kisomfordálok.

Gyerünk tovább. Egész nap az utcákat rogom, már szibbad a lábam. Csak semmi csüggedés! Csendes mel-

lékúta, virágoskert, alacsony ablakú udvari lakás.

— Ez a belső szoba kiadó — mutatja a vénkisasszony. Mellbe csap az áporodott naftalinszag. — A húgom a konyhában lakik, én itt alszom benn. Este időben haza kell járni, hogy ne zavarjuk egymást. Nőket nem hozhat, vigyázni kell a ház jó hírére — magyarázza.

Az ajtóban, kifelé menet egy kifestő bajszú selyemfiúba botlok, aki a fiatalabb hölgy kezét szorongatja bizalmasan... Oh, az erkölcsök!... — És még hogy vele egy szobában háljak!

A „kvártélyos” szoba

Hosszas kérdegetés után találok meg a »kvártélyos« szobát. Két ipari tanuló lakik már itt, még két ágy kiadó. Nyirkos, sötét kis zug, minden éke a néprádió, amit meg kellene csináltatni.

A termeszt öregasszony edzett szobakiadó. Ebből él. A konyhában épp az ágyat bontja, amit nappal asztalként használt. Az oldalra nyíló szobában egy család lakik. Előbb róluk pletykál, hogy az a részeges fráter mennyire üti-veri a feleségét, aztán sorolja, mi plusz jár az albérlőnek, ha jól viseli magát: reggel tea, este langyos lábvíz; persze a tűzrevalót a »lakó urak« fizetik. A szobát nem lehet fűteni, nyáron minék, télen meg úgys bemelegszik az ember a dunyha alatt. A liliputi méretű konyhában nyugodtan dolgozhatnak este is, úgys későn fekszik le. Nem tud aludni, mióta szegény urat magához szolgáltatta a jó isten...

Te jó isten: minden este ezt kellene hallgatni?! Inkább gyerünk tovább... A nemrég megövezgült, hervadó báju asszonyka olyan lakót szeretne, aki a házimunkában is segítkezik. A mosást is vállalná. A nyájas fogadtatás arra enged következtetni, hogy még bájai ápolására is igényt tart... Havi négyszázért teljes ellátás.

— Más örülne az ilyen prima szobának, édes fiam — rikácsol a tőpörödött öregasszony, hogy sokallom a kétszázötven forint lakbért. Három ismeretlen ember a kopottas, rideg benyílóban, amit »rendes, nőtlen értelmiségieknek« kínál. A sarokban kis kályha kuporodik, nyirkos vaságyak, asztalka, hámlott festékű szekrény, két rikító kép a lilára mázolt falon, meg egy csorba cserépkancsó — ez minden berendezése.

— Ágy neműt természetesen hoznak, a takarításért nem kell külön fizetni, a villanyszámlát a lakók egyenlítki... — hadarja egy szuszra, aztán a kendőjét igazgatja, mint egy ázott tollú madár a szárnyait.

Ágy kiadó

Még egy cím. Tisza-parti nagy bérház, jól berendezett, tágas lakás. A negyedik szoba, azaz csak egy ágy, kiadó.

— Itt már egy könyvelő, meg két színész lakik ám — mondja a »tulaj« olyan hangsúllyal, mintha azt várná, hogy rögvést hasra esek a »két színész« hallatán.

— En meg főrendező lesznek a New York-i Metropolitánban — vágom oda kesernyős, önvigasztaló gúnynyal. Mert az a sarokba dobott, rozoga dívány, amiért 250 forintot kér, nekem rövid és keskeny, s különben is ezer forint egy szobáért kicsit sok... Bár ő teljesen igazságosnak tartja, nem érdeklő a lakásrendelet, mondván, »ha nem tetszik, álljak odébb«.

„Építsen magának házat”

Nem különb a fogadtatás a Feltámadás utca 3. szám alatt sem. A házigazda most küldött el egy tanítót, mert

főzőcskézett. Három lakót fogad — egy lavort és számtalan kikötést, »házi szabályt« ad a szoba mellé, koponyaként 250 forintért. A házi szabályok pedig csak az alváshoz való jogot biztosítják...

— Nem is rossz üzlet, ugye?

— Építsen magának házat, ha mosni, meg főzni akar. Meg fürdőszobát... — s bosszúsán bevágja a kaput.

Érthető megrökönyödése, hiszen, szerinte, különös megtiszteltetés az albérlők számára, ha lakni engedik őket — azért a 250 forintért.

A Zákány utca 19/a számú házban a képekkel telezsúfolt előszoba és a gondosan bebútorozott lakás aszszonya úgyszintén társas szobát akar kiadni, mivel ebből él. S mikor a magas lakbért és az emberséget emlitem, udvariasan kitésszel: próbáljak szerencsét másutt, vagy fizessenek be szövetkezeti lakásra.

A Jósika utca 13-ban úgyszintén: az alagsori lakás szobáját évek óta albérlők lakják harman-négyen...

Egy levél

Hasonló tapasztalatokról ír a Dél-Magyarország szerkesztőségéhez küldött leveleiben Szűcs Ilona, a női klinka dolgozója. Sok-sok fiatal problémáját teszi szóvá. »Kormányunk már hozott megfelelő törvényeket az albérleti lakás díjszabását illetően. Véleményem szerint csak az hiányzik, hogy felül is vizsgálják, betartják-e az árakat. Mert számtalan esetben tapasztaltam, hogy túllépi ezeket, kihasználva a lakáshiányt... Egyes főbérlok megélnék a lakásukból, míg mi, albérletben lakó fiatalok, fizetésünk 30 százalékát fizetjük albérleti lakásért (sok esetben egy ágyért). Csak két példát említek. Április 4. útja 46. szám, Faragó Ilona, vagy a Marx tér 12. I. emelet 9/a. Ez utóbbi helyen 4 albérlok van, fejenként 250 forintot fizetnek, plusz a mosás és vasalás. Ez együtt összesen 1080 forint. De sajnos, kap albérlok, mert kevés az albérleti lakás is...«

A levélíró vázolja a megoldás egyik lehetőségét is. Azt javasolja: vizsgálják felül a lakást hirdetőket. Ha másképp nincs erre lehetőség, szervezzenek társadalmi ellenőroket.

Igaza van: rendet kell teremteni az albérleti fronton! Több száz ember életkörülményéről van szó, akiknek java része így kiszolgáltatott. Sok esetben nem segít meg ugyan betű szerint a kormány lakásrendeletét a szobakiadók, de vannak, akik az emberséget úgy értelmezik, hogy abból busás haszonra tesznek szert.

„Járom az utat... Hány ifjú munkás és egyetemista keres már most is szobát. S a főbérlok jórészt, ahelyett, hogy az albérlet és emberség fogalmát közös nevezőre segítenék hozni — furfangosan igyekeznek kerülgetni a rendelkezés paragrafusait...

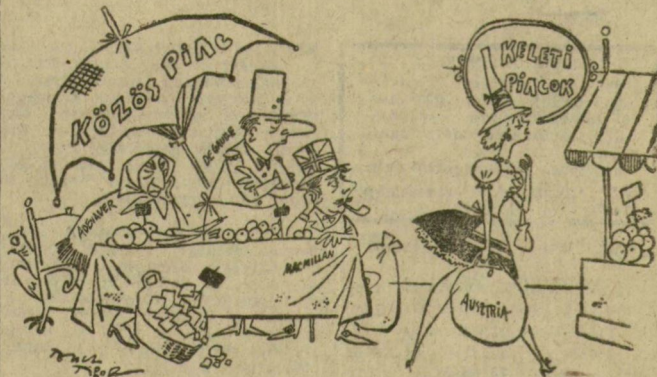
Raffai István

Az olasz autósok súlyosan veszélyeztetik a közúti forgalmat

Az olasz közlekedésügyi minisztérium kimutatása szerint 100 gépkocsivezető közül 11 súlyosan veszélyeztet a közúti forgalmat és nem alkalmas rá, hogy autót vezessen. A minisztérium megállapította, hogy a legtöbb bajt a nápolyi autósok okozzák. Nápolyban 584 hajtási igazolvánnyal rendelkező személy közül 203-at minősített vezetésre alkalmatlannak, akár azért, mert figyelmetlen és nem tartja be a szabályokat, akár mert fizikailag, vagy szellemileg nem

Humor MOZAIK

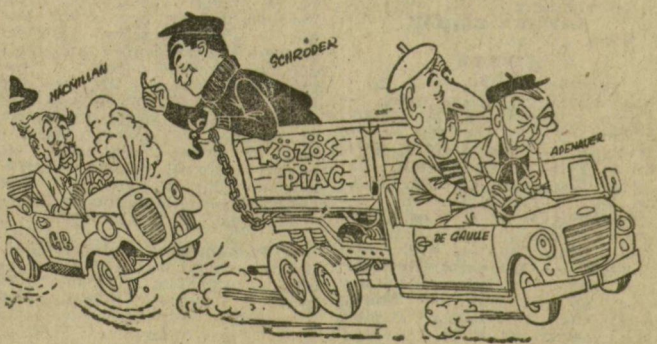
A csalódottak

Tóncz Tibor rajza

— Kisasszony, azért ezt nem hittük volna magáról!..

La strada kapitalista

Endrődi István rajza

Macmillan: — Az az érzésem, maguk be akarnak engem húzni!

HÁROM ÚJ ÁLLAM SZÜLETETT

Fülöp György rajza

— Mindhárman egészségesek, pedig a középső nagyon nehéz szülés volt.

Mindennek van határa

Bónus

Bónus Péter rajza

— Ez az utolsó csónakázás a nyáron, édesem...!

A furfangos ló esete

A Baranya megyei Lánycsónokon élénk beszédtema a termelőszövetkezet Mancinévű lója, amelyet évekkkel ezelőtt Krémer János vitt be magával a közösbé. Már ekkor azzal tűnt ki, hogy előző gazdáján kívül senki mással nem volt hajlandó dolgozni, s ha ilyesmire akarták kényszeríteni, rugással, harapással tiltakozott. 1960-ban azután a gazdáját is bajba vitte; összeütközött egy autóval, ami után Krémer János combcsonttöréssel maradt a baleset színhelyén, míg a veszály elől nagyszerű reflexszel kitérő Mancit sértetlenül úszta meg az ügyet.

Nemsokkal ezelőtti kiselejtezték a kivénhedt állatot és ötvenedmagával útnak indi-

tották a vágóhidra. Mancit azonban ezúttal is szárazon megúsza: megszökött a vagonból és gazdája házánál jelentkezett bebocsátásra. Krémer János a következő szállítmány útbaindításáig — amellyel Mancinak mégiscsak mennie kell — visszafogadta a hűséges állatot. A baleset óta hasznavehetetlen lába miatt reggelenként létrán mászik fel lóva hátra és kezdik el a boronálást. Mancit ezt a kettős terhet jelentő munkát is szívesen eltűri. A lánycsónokiak pedig — miközben a következő vágóhidai szállítmány útnak indítását figyelik — azt találgatják, hogy vajon mit eszel ki újonnan a furfangos jószág.

A hosszú élet titka

„A sörnek köszönhetem, hogy hosszú életű lettem a földön és mindig egészséges voltam!” — mondotta Wilhelm Kruntz, johannesburgi lakos 90. születésnapján.

Még aznap összeszámolta, hogy hány pohár sört ivott meg egész életében, majd kitöltötte magának azt a három poharat, amely számításai szerint még hiányzott a 150 000 pohár sörhöz.

Az aggastyán egymás után lehajtotta a három pohár sört, majd a harmadik, illetve a 150 000-ik pohár kiürítése után letette poharát, összeesett és meghalt.